

Scrisoarea lui Victor Eminescu către Corneliu Botez (8 mai 1909)

Pe 8 mai 1909, din Iași, Victor Eminescu, fiul din prima căsătorie al lui Matei Eminescu, îi scria lui Corneliu Botez, cu care, la fel ca și tatăl său, a avut o corespondență intensă în perioada pregătirii volumului omagial, editat în 1909. Victor Eminescu face referire la mai multe persoane din anturajul lui Eminescu – rude, prieteni sau cunoștințe.

M.V. Mavrodin, văr cu Victor Eminescu, era nepotul Mariei (Marghioala), sora mai mare a Ralucăi Eminovici, căsătorită cu Mihalache Mavrodin. Pe o filă din *Mărgăritare*, stolnicul Vasile Iurașcu notase despre această fiică: „În anul 1824, februarie în 10 zile, am cununat pe Marghiolița cu Mihalache Mavrodin, alegîndu-l eu din 49 ce au cerut-o. Marghiolița fiica mea s-a născut la anul de la Hristos 1804 avgust în 20. Domnul s-o blagoslovească și tot binele să-i hăruiască” (Gh. Ungureanu, *Eminescu în documente de familie*, București, 1977, p. 46). Maria și Mihalache Mavrodin au avut cinci copii: Petre, Profira, Iorgu, Vasile și Maria. M.V. Mavrodin – Mihai V. Mavrodin – era fiul lui Vasile Mavrodin căsătorit cu Maria Coșovei (a se vedea: A.Z.N. Pop, *Noi contribuții documentare la biografia lui Mihai Eminescu*, București, 1969 – planșa „Familia Iurașcu”).

El deținea portretul Ralucăi, făcut la Dumbrăveni de pictorul Anton Zegri, urmare a unui șir de succesiuni: după moartea Ralucăi, portretul în ulei ajunge la mama Fevrornia Iurașcu, care lasă, prin testament, tot avutul său nepoatei Xenia (Olga) Velisar (fiica Safiei Iurașcu). De la mama Xenia portretul ajunge la nepotul de văr al acesteia, avocatul M.V. Mavrodin. Avocatul se ține de cuvânt și îi pune la dispoziție lui Corneliu Botez o reproducere fotografică a portretului, după cum precizează în volum Corneliu Botez: „d-l Mavrodin a bine-voit a ne da o reproducere fotografică a portretului pentru volumul nostru comemorativ” (*Omagiu lui Mihail Eminescu cu prilejul a 20 de ani dela moartea sa*, București, Atelierele grafice Socec & CO., Societatea anonimă, 1909, p. 205).

Dintre copiii Mariei Mavrodin, pare că doar Mihai Mavrodin și-l amintea „vag” pe unchiul său, „venind tacticos în casele (...) din strada Russer (...), case care aveau o grădină mare, în care cei 7 frați Eminovici s-au jucat cu cei 4 veri Mavrodin” (m.v. Mavrodin, *L-am văzut și eu*, în: *Mărturii despre Eminescu. Povestea unei vieți spuse de contemporani*”, București, 2013, p. 421-422).

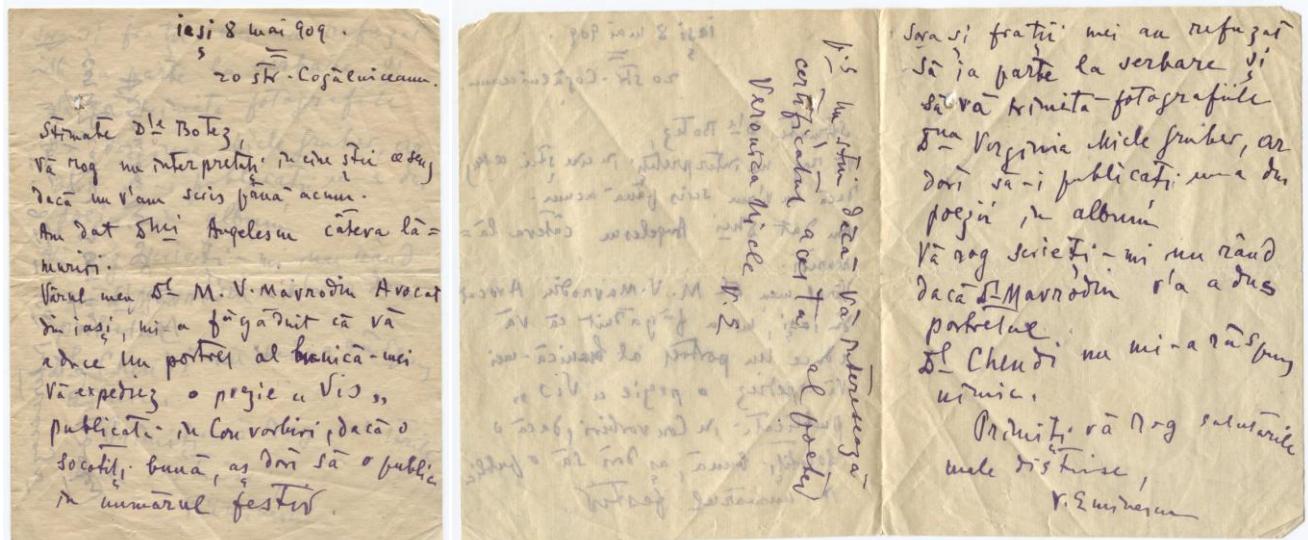
Sora și frații, la care face referire Victor Eminescu, sunt copiii din a doua căsătorie, cu Ana Condeescu, ai lui Matei Eminescu: Lelia-Sapho, Ecaterina, Hanibal și Gheorghe. Victor face referire la una dintre surori și frați.

Poezia „Vis”, trimisă de Victor Eminescu cu rugămintea de a fi publicată (la fel ca și poeziile Virginiei Micle Gruber sau certificatul Veronicăi Micle), nu apare în volumul omagial..

Doamna Angelescu, căreia Victor Eminescu îi dăduse „cîteva lămuriri”, era, probabil, soția magistratului George Angelescu, membru și al Comitetului de organizare a comemorării poetului Eminescu din Galați, care publică, în volumul omagial, poezia *Ultima verba* (p. 115, 117).

Textul lui Ilarie Chendi – *Prietenia între Creangă și Eminescu* – este inserat între paginile 139-143 ale volumului *Omagiu lui Mihail Eminescu cu prilejul a 20 de ani dela moartea sa*.

Ala Sainenco,
Memorialul Ipotești

„Iași, 8 mai 909
20, str. Cogălniceanu

Stimate Dle Botez,

Vă rog nu interpretați în cine știe ce sens dacă nu v'am scris până acum.

Am dat dnei Angelescu câteva lămuriri.

Vărul meu Dl M.V. Mavrodin, Avocat din Iași, mi-a făgăduit că vă aduce un portret al bunică-mei. Vă expediez o poezie «Vis», publicată în Convorbiri, dacă o socotiți bună, aş dori să o public în numărul festiv.

Sora și frații mei au refuzat să ia parte la serbare și să vă transmită fotografiile. Dna Verginia Micle Gruber ar dori să-i publicați una din poezii în album.

Vă rog scrieți-mi un rând dacă d. Mavrodin v'a adus portretul.

Dl Chendi nu mi-a spus nimic.

Primiți vă rog salutările mele distinse,

V. Eminescu

P.S. Nu știu dacă vă interesează certificatul acesta al poetei Veronica Micle.

V. E.”

Text transcris de Mihaela Anițului,
Memorialul Ipotești